

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

5288 *Llei 6/2015, de 12 de maig, de Denominacions d'Origen i Indicacions Geogràfiques Protegides d'Àmbit Territorial Supraautonòmic.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

Espanya es caracteritza per ser un país amb gran diversitat cultural i històrica, la qual cosa es reflectix en el reconeixement d'un gran nombre d'aliments amb característiques pròpies de qualitat degudes a l'àmbit geogràfic on s'han originat, fonamentalment en forma de denominacions d'origen protegides (DOP) i indicacions geogràfiques protegides (IGP).

Les DOP i les IGP poden ser considerades com un element que afavorix la diferenciació de la producció i contribuïx a l'increment de la competitivitat de les indústries agroalimentàries, especialment per mitjà de la valoració d'estos productes per part del consumidor; és, al mateix temps, un instrument vertebrador en el desenrotllament i la sostenibilitat dels teixits rurals i s'erigix en un senyal de promoció de la imatge dels productes espanyols en l'exterior.

El primer marc jurídic de protecció de les denominacions d'origen espanyoles data del 1932, moment en el qual el nostre país es va dotar del primer marc legal en la matèria, l'Estatut del Vi, per mitjà del Decret de 8 de setembre, elevat posteriorment a llei per la del 26 de maig de 1933, i que tenia com a únic objecte el vi. Més endavant, el marc nacional es va modificar mitjançant la Llei 25/1970, de 2 de desembre, d'Estatut de la Vinya, del Vi i dels Alcohols, i que va estendre el model a la resta d'aliments. Finalment, la Llei 24/2003, de 10 de juliol, de la Vinya i el Vi, va suposar l'última legislació nacional específica per al vi. De la mateixa manera, cal esmentar la sentència del Tribunal Constitucional (STC 112/1995) en la qual, per a fer una distribució clara de competències entre les comunitats autònomes i l'Estat en esta matèria, estableix que «l'*Estat pot*, sens dubte, dictar normes vàlides –amb caràcter bàsic o ple, segons siga el cas– on les comunitats autònomes no en tinguen la competència exclusiva. I igualment pot ordenar les denominacions d'origen que compreguen el territori de diverses comunitats autònomes, una actuació que, lògicament, només poden efectuar els òrgans generals de l'Estat».

Però l'evolució normativa en la matèria no ha sigut exclusiva d'Espanya, de tal forma que la Unió Europea s'ha dotat, des de la dècada del 1990, de manera progressiva i en constant evolució, d'un marc legal que cobrix el reconeixement, la protecció i el control de les DOP i les IGP des d'un enfocament harmonitzat i amb elements comuns per a tots els estats membres. Este enfocament de la normativa europea, en el qual el paper de la Comissió Europea ha passat a ser clau i protagonista, ha superat el plantejament establert en la normativa nacional.

En concret, després de l'examen realitzat per la Unió Europea en els esquemes voluntaris reglamentats, les directrius sobre millors pràctiques aplicables als règims voluntaris de certificació de productes agrícoles i alimentaris, i, sobretot, el Reglament (UE) núm. 1151/2012, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de novembre de 2012, sobre règims de qualitat dels productes agrícoles i alimentaris, han establert el marc jurídic en què

s'han d'enquadrar tant els nous tipus d'etiquetatge voluntari com els tradicionals drets de la propietat intel·lectual que vinculen la qualitat a l'origen geogràfic dels productes per mitjà de les figures de les DOP i les IGP, amb la qual cosa es dona estabilitat, en l'àmbit europeu, per mitjà, principalment, dels preceptes del títol II de l'esmentat reglament (UE), a estes figures protegides actualment també a escala global per les normes de l'Organització Mundial de Comerç, i en particular, per l'Acord sobre els aspectes dels drets de propietat intel·lectual relacionats amb el Comerç (ADPIC), aprovat en la Conferència de Marràqueix el 15 d'abril de 1994, que va posar fi a la Ronda Uruguai i creà l'Organització Mundial de Comerç.

Per tot això, atesa la intensitat creixent en la regulació del contingut d'estos drets de propietat intel·lectual, especialment per part de la Unió Europea, la disposició addicional quinta consagra la indiscutible prevalença del dret de la Unió Europea esmentat quan regula en l'actualitat, o ho farà en el futur, aspectes d'estos drets de propietat intel·lectual, siguen els que siguen, sense deixar àmbits o marges d'apreciació als estats membres.

En la defensa del model comú cal la implicació dels operadors, particularment, per mitjà d'entitats encarregades de la gestió de les DOP i les IGP, les quals han de tindre personalitat jurídica pròpia independent de l'Administració, encara que amb una relació directa de col·laboració. En este sentit, l'adequada i necessària col·laboració en la gestió de la figura de protecció pot arribar a l'atribució de funcions públiques en les entitats de gestió, raó per la qual es contempla en el text la creació de corporacions de dret públic. De fet, en la norma es creen nou corporacions de dret públic per a altres tants consells reguladors quen en el moment d'adopció d'esta llei, tenen la consideració d'òrgans desconcentrats de l'Administració i que han sol·licitat expressament accedir a esta fórmula legal.

II

Així mateix, per a garantir el bon funcionament del sistema, no n'hi ha prou amb el reconeixement, la gestió i la defensa de la figura de protecció; també s'ha de vetllar per l'adequada i veraç informació al consumidor, així com pel respecte a la competència lleial entre operadors. Un reflex d'esta necessitat és la inclusió dels controls específics sobre DOP i IGP en el marc regulador comunitari general de controls oficials de pinsos i aliments.

Els nous preceptes establits per la normativa europea en matèria de control oficial i per l'específica per a les DOP i les IGP, units als múltiples canvis que ha experimentat el sector agroalimentari, motiven la necessitat d'establir un nou i únic marc normatiu nacional. Per tant, l'objecte d'esta llei és l'establiment d'un nou règim jurídic, complementari a la regulació europea, aplicable a les DOP i les IGP, l'àmbit territorial del qual s'estenga a més d'una comunitat autònoma i delimita clarament les funcions de les seues entitats de gestió i l'exercici del control oficial per part de l'autoritat competent.

En esta regulació és essencial la part relativa al control del compliment dels requisits establits amb caràcter obligatori per a la comercialització dels productes emparats, ja que és un element indispensable per a garantir la seguretat jurídica dels diferents operadors i per a no defraudar les expectatives dels consumidors.

A estos efectes, la llei regula i desplega les competències que l'ordenament jurídic atribuïx, dins de l'Administració General de l'Estat, al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en relació amb els productes agraris i alimentaris emparats per una DOP o uns IGP, en particular les relatives als controls oficials, sense perjuí de les competències que puguen tindre altres departaments ministerials.

L'Agència d'Informació i Control Alimentaris, organisme autònom del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, farà funcions de control oficial abans de la comercialització de les DOP i les IGP l'àmbit territorial de les quals s'estenga a més d'una comunitat autònoma. Per a assignar-li estes noves funcions, és oportú modificar la Llei 12/2013, de 2 d'agost, de mesures per a millorar el funcionament de la cadena alimentària, per la qual es crea l'Agència d'Informació i Control Alimentaris, a fi de dotar-la de nous fins i crear una taxa que s'exigirà per la prestació de les seues funcions d'inspecció i control, i per a la qual cosa habilita la normativa europea.

Així mateix, s'arreplega en esta llei, d'acord amb les previsions de la normativa europea, la possibilitat de delegar tasques específiques relacionades amb els controls oficials en organismes de control que actuen com a organismes de certificació de producte, sempre que estos complisquen uns determinats requisits, relatius, fonamentalment, a la seua competència tècnica, objectivitat i autorització expressa per part de l'autoritat competent.

D'altra banda, la inspecció i el règim sancionador han sigut revisats tenint en compte la jurisprudència resultant de l'aplicació de la Llei 24/2003, de 10 de juliol, de la Vinya i el Vi. Respecte d'això, cal destacar que en l'apartat de prescripció i caducitat, si bé s'arreplega el principi de caducitat de l'acció establert en l'article 18.2 del Reial Decret 1945/1983, de 22 de juny, i se n'amplia el termini, s'especifica que no serà aplicable en el cas de procediments sancionadors caducats que hagen de ser reiniciats. D'esta manera, es respecten els efectes de la caducitat i la prescripció establerts en el nostre ordenament jurídic (Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú).

III

La llei consta d'un total de sis capítols.

El capítol I, sobre disposicions generals, estableix l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la llei, així com els seus fins i les definicions bàsiques necessàries per a aplicar-la.

Per mitjà del capítol II, sobre cooperació entre les administracions públiques, es pretenen potenciar els instruments de cooperació entre les administracions públiques, a partir de les experiències tingudes en els últims anys. Sota el principi de la voluntarietat, es tracta de facilitar el desenrotllament conjunt d'actuacions, amb la finalitat d'aconseguir una utilització més eficient dels recursos de què disposa el sistema de control de les DOP i les IGP, la qual cosa, sens dubte, redundarà en millores per al conjunt del sector sense necessitat d'aportar-hi recursos addicionals.

En particular, este capítol aborda els diferents supòsits en què la relació Administració General de l'Estat - comunitats autònomes es fa explícita. Es partix del respecte a l'àmbit propi de cada administració i s'arbitren fórmules de relació, com ara l'informe previ de l'Administració que es puga veure afectada per decisions o actuacions d'una altra administració, els convenis de col·laboració i la constitució, si és el cas, de consorcis per a la gestió d'interessos comuns, singularment en l'àmbit del control oficial de DOP i IGP i dels procediments sancionadors per infraccions tipificades en esta llei.

La col·laboració s'estén a aspectes de l'actuació pública especialment sensibles, com ara els corresponents a l'exercici de la funció inspectora.

Com a exponent dels impulsos de col·laboració que presidixen la llei, esta ha previst que es puguin crear, per mitjà d'un acord de la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenrotllament Rural, les comissions i grups necessaris per a la cooperació en l'àmbit de la DOP i la IGP.

El capítol III defineix el sistema de protecció de DOP i IGP d'àmbit estatal. Es defineixen els principis generals del sistema i s'identifiquen els productes afectats d'acord amb la normativa europea aplicable. Així mateix, es regula el contingut i l'abast de la protecció atorgada als noms protegits per estar associats a una DOP i una IGP, i indica que la protecció s'estén des de la producció fins a totes les fases de la comercialització, presentació, publicitat, etiquetatge i la resta de documents comercials dels productes afectats.

El capítol IV regula les entitats de gestió, denominades consells reguladors, de DOP i de IGP l'àmbit territorial de les quals s'estenga a més d'una comunitat autònoma, que hauran de tindre personalitat jurídica pròpia i disposar d'un òrgan de govern en què estiguen representats de manera paritària tots els interessos econòmics que participen en l'obtenció del producte i que hauran de ser autoritzades pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. Està prevista en la llei la possibilitat que es constituïsquen com a corporacions de dret públic a les quals es puga atribuir l'exercici de determinades funcions públiques.

El capítol V regula aspectes generals del sistema de control de les DOP i les IGP, que proporciona garanties per als operadors econòmics i consumidors. Així, s'establirà de manera explícita que correspondrà al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la verificació del compliment del plec de condicions abans de la comercialització de DOP i IGP l'àmbit territorial de les quals s'estenga a més d'una comunitat autònoma. Igualment, en compliment de la normativa europea, es preveu la facultat de delegar determinades tasques de control en organismes de control que actuen com a organismes de certificació de producte.

Finalment, el capítol VI regula la inspecció i el règim sancionador aplicable en l'àmbit de les competències de l'Estat en matèria de control de les DOP i les IGP; tipifica les infraccions, que queden classificades com a lleus, greus i molt greus, i fixa la quantia de les sancions aplicables en cada cas. També indica els titulars de la competència per a incoar, tramitar i resoldre els procediments sancionadors, així com les mesures cautelars que, si és el cas, es puguen adoptar.

IV

D'altra banda, la llei, si bé deroga el títol II –sistema de protecció de l'origen i la qualitat dels vins– de la Llei 24/2003, de 10 de juliol, de la Vinya i del Vi, així com altres disposicions del mateix text legal relacionades amb la matèria esmentada, ja que bona part del seu contingut s'ha de considerar incompatible amb el Reglament (UE) núm. 1308/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013, pel qual es crea l'organització comuna de mercats agrícoles i es deroguen els reglaments (CEE) 922/72, (CEE) núm. 234/79, (CE) núm. 1037/2001 i (CE) núm. 1234/2007, en les disposicions addicionals segona, tercera i quarta es mantenen, amb rang de llei, i amb caràcter bàsic, les indicacions relatives a les característiques dels vins i la regulació dels termes tradicionals dels vins, de forma coherent amb el que disposen les normes de la Unió Europea sobre estes matèries, continguda en la normativa indicada i en el R(CE) núm. 607/2009 de la Comissió, de 14 de juliol, pel qual s'establixen determinades disposicions d'aplicació del Reglament (CE) núm. 479/2008, del Consell, en allò que afecta les denominacions d'origen i les indicacions geogràfiques protegides, els termes tradicionals, l'etiquetatge i la presentació de determinats productes vitivinícoles.

V

Este text ha sigut sotmés al procediment previst en la Directiva 98/34/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de juny, per la qual s'establirà un procediment d'informació en matèria de les normes i reglamentacions tècniques, i en el Reial Decret 1337/1999, de 31 de juliol, pel qual es regula la remissió d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques i reglaments relatius als servicis de la societat de la informació, que incorpora esta directiva a l'ordenament jurídic espanyol.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació*

Esta llei té per objecte l'establiment del règim jurídic, complementari a l'establert pel dret de la Unió Europea, que s'arreglega en la disposició adicional quinta, aplicable a les denominacions d'origen protegides (en endavant, DOP), i a les indicacions geogràfiques protegides (en endavant IGP), previstes en l'article 10 d'esta llei, l'àmbit territorial de les quals s'estenga a més d'una comunitat autònoma (en endavant, d'àmbit territorial supraautonòmic), amb especial atenció al control oficial abans de la comercialització.

Article 2. *Fins.*

Són fins de la llei els següents:

- a) Regular la titularitat, l'ús, la gestió i la protecció de les DOP i les IGP vinculades a un origen l'àmbit territorial del qual s'estén a més d'una comunitat autònoma, amb independència del tipus de producte emparat, així com el règim jurídic aplicable al control.
- b) Garantir la protecció de les DOP i les IGP com a drets de propietat intel·lectual pels mitjans que preveu esta llei i, si és el cas, pels previstos pel dret de la Unió Europea, que s'arregla en la disposició addicional quinta i en l'Acord sobre els aspectes dels drets de propietat intel·lectual relacionats amb el comerç (ADPIC).
- c) Protegir els drets dels productors i dels consumidors tot garantint el compliment del principi general de veracitat i justificació de la informació que figure en l'etiquetatge dels productes emparats per una DOP o una IGP l'àmbit territorial de la qual s'estén a més d'una comunitat autònoma.
- d) Afavorir la cooperació entre les administracions públiques competents.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'esta llei, s'establixen les definicions següents:

- a) Plec de condicions: document normatiu que establix els requisits que ha de complir un producte procedent d'una DOP o una IGP, també denominat «expedient tècnic» per a les indicacions geogràfiques de begudes espirituoses.
- b) Operador: persona física o jurídica responsable d'assegurar que els seus productes complixen els criteris establits en el plec de condicions abans de la comercialització del producte, així com la resta dels preceptes d'esta llei.

CAPÍTOL II

Cooperació entre administracions públiques

Article 4. *Principis d'actuació.*

1. En les seues relacions amb les comunitats autònomes, l'Administració General de l'Estat i els organismes públics vinculats a esta o que en depenguen, ajustaran les seues actuacions al que preveuen els articles 3 i 4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.
2. En qualssevol supòsits en què les decisions o les actuacions de l'administració actuant puguen afectar les competències d'unes altres administracions, aquella haurà de demanar un informe a estes últimes abans de resoldre.

Article 5. *Supòsits que afecten diverses autoritats competents.*

Quan estiguen afectats els territoris de diverses comunitats autònomes i hagen d'actuar estes i l'Administració General de l'Estat, les administracions afectades podran establir els mecanismes de col·laboració i coordinació que estimen pertinents per a l'exercici adequat de les competències respectives, els quals podran preveure la designació d'un únic òrgan per a la tramitació dels procediments administratius corresponents.

Article 6. *Convenis de col·laboració.*

Les administracions públiques competents podran subscriure convenis de col·laboració i establir, per a gestionar-los, una organització comuna personificada en la forma prevista en l'apartat 5 de l'article 6 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

L'organització comuna assumirà les funcions que determine expressament el conveni de col·laboració, i podrà rebre de les administracions competents la comanda de les

atribucions que siguen necessàries per a complir millor les tasques pròpies d'eixes administracions, singularment en l'àmbit del control oficial de les DOP i les IGP i dels procediments sancionadors per infraccions tipificades en esta llei.

Article 7. Col·laboració en l'exercici de la funció inspectora.

Les administracions públiques i els organismes públics vinculats a estes o que en depenguen, subministraran, quan siguen requerits per a això i d'acord amb la normativa aplicable en cada cas, la informació que els sol·liciten els servicis d'inspecció corresponents i prestaran la col·laboració necessària.

En matèria d'inspecció i control, les administracions públiques competents podran sol·licitar el suport necessari de qualsevol altra autoritat, així com de les forces i cossos de seguretat estatals, autonòmics o locals.

Article 8. Òrgans de cooperació en matèria de denominacions d'origen protegides i indicacions geogràfiques protegides.

De conformitat amb el que estableix l'article 5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, per mitjà d'un acord de la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural es podran crear les comissions i els grups necessaris per a la cooperació en l'àmbit de les DOP i les IGP.

CAPÍTOL III

La protecció de les denominacions d'origen protegides i les indicacions geogràfiques protegides

Article 9. Objectius generals.

Són objectius generals de les DOP i les IGP, sense perjudi del que ha regulat la normativa europea, els següents:

- a) Protegir els drets dels productors i dels consumidors tot garantint el compliment del principi general de veracitat i justificació de la informació que figure en l'etiquetatge dels productes agraris i alimentaris emparats per una DOP o una IGP.
- b) Garantir l'especificitat del producte agrari o alimentari emparat per una DOP o una IGP i la protecció d'este, i mantindre'n la diversitat i la reputació comercial.
- c) Proporcionar als operadors un instrument per a la diferenciació dels seus productes, com a element addicional per a contribuir a enfortir la competència lleial i efectiva del sector.

Article 10. Denominacions d'origen protegides i indicacions geogràfiques protegides.

Es consideren, als efectes d'esta llei, les següents DOP i IGP que estableix la normativa de la Unió Europea:

- a) Les denominacions d'origen protegides i les indicacions geogràfiques protegides dels productes vitivinícoles.
- b) Les indicacions geogràfiques de begudes espirituoses.
- c) Les indicacions geogràfiques de vins aromatitzats, de begudes aromatitzades a base de vi i de còctels aromatitzats de productes vitivinícoles.
- d) Les denominacions d'origen protegides i les indicacions geogràfiques protegides d'altres productes d'origen agrari o alimentari.

Article 11. *Denominacions d'origen i indicacions geogràfiques transfrontereres.*

1. En el cas de les DOP o les IGP l'àmbit territorial de les quals afecta el territori nacional i, a més, a un altre o a uns altres estats membres de la Unió Europea, la relació amb l'autoritat competent de l'altre o dels altres estats membres correspondrà a l'Administració General de l'Estat, mitjançant la via corresponent.

2. S'articularen els procediments de col·laboració adequats per part de l'Administració General de l'Estat i de les comunitats autònomes afectades per una indicació geogràfica transfronterera.

3. Per a l'adopció de les decisions corresponents, l'Administració General de l'Estat consultarà les comunitats autònomes afectades.

Article 12. *Titularitat, ús i gestió dels noms protegits per una DOP o una IGP d'àmbit territorial supraautonòmic.*

1. Els noms protegits per estar associats amb una DOP o una IGP supraautonòmica són béns de domini públic estatal que no poden ser objecte d'apropiació individual, venda, alienació o gravamen.

2. No es pot negar l'ús dels noms protegits a cap persona física o jurídica que complisca els requisits establits per a cada DOP o IGP, excepte per sanció de pèrdua temporal de l'ús del nom protegit o per qualsevol altra causa establida legalment.

Article 13. *Protecció.*

De conformitat amb la protecció oferida per la normativa de la Unió Europea:

1. Els noms protegits per estar associats a una DOP o una IGP no es podran utilitzar per a la designació d'altres productes comparables no emparats.

2. La protecció s'estendrà des de la producció fins a totes les fases de comercialització, a la presentació, a la publicitat, a l'etiquetatge i als documents comercials dels productes afectats. La protecció s'aplica contra qualsevol ús indegut, imitació o evocació, i implica la prohibició d'emprar qualsevol indicació falsa o fal·laç quant a la procedència, l'origen geogràfic, la naturalesa o les característiques essencials dels productes en l'envàs o en l'embalatge, en la publicitat o en els documents relatius a estos.

3. Els noms que siguen objecte d'una DOP o una IGP no podran ser empleats en la designació, en la presentació o en la publicitat de productes de semblant espècie o de servicis, als quals no els haja sigut assignat el nom i que no complisquen els requisits del tipus de protecció o de designació esmentat, encara que eixos noms estiguen traduïts a unes altres llengües o precedits d'expressions com ara «tipus», «estil», «imitació» o altres de similars, ni encara que s'indique el verdader origen geogràfic del producte. Tampoc es podran emprar expressions del tipus «produït a...», «fabricat a...» o altres d'anàlogues.

4. Els noms objecte d'una DOP o una IGP no es podran utilitzar com a noms de domini d'Internet quan el titular no tinga drets o interessos legítims sobre el nom i l'empre per a la promoció o la comercialització de productes comparables no emparats per aquelles. A estos efectes, els noms objecte d'una DOP o una IGP estan protegits contra l'ús en noms de domini d'Internet que consistisquen en les DOP o les IGP esmentades, les continguen o les evoquen.

5. No es podran registrar com a marques, noms comercials o raons socials els signes que reproduïsquen, imiten o evoquen una denominació protegida com a DOP o IGP, sempre que s'apliquen als mateixos productes o a productes semblants, comparables o que puguen considerar-se'n ingredients o aprofitar-se de la reputació d'aquelles.

6. Els operadors agraris i alimentaris hauran d'introduir en les etiquetes i la presentació dels productes acollits a una DOP o una IGP elements suficients per a diferenciar, de manera senzilla i clara, la seua designació o tipus de protecció i el seu origen geogràfic o procedència, i per a evitar, en tot cas, la confusió en els consumidors.

7. No es podrà exigir als operadors d'una determinada DOP o IGP l'ús de marques en exclusiva per als productes d'eixa DOP o IGP. En tot cas, la designació i la presentació

dels productes de l'operador contindrà elements identificatius suficients per a evitar que s'induïska a error o a confusió el consumidor.

8. A sol·licitud justificada del grup de productors previst en l'apartat 1 de l'article 14, es podrà regular, en els corresponents plecs de condicions, la protecció dels noms geogràfics de les subzones i municipis, notablement vinculats a les DOP i IGP, utilitzats per a la comercialització del producte agrari o alimentari emparat per eixes figures, sempre que no s'opose al que estableix la normativa general sobre informació alimentària.

Article 14. *Reconeixement de denominacions d'origen protegides i indicacions geogràfiques protegides d'àmbit territorial supraautonòmic.*

1. Tot grup de productors d'un producte determinat o un productor podran sol·licitar el reconeixement d'una DOP o una IGP, en la forma i condicions previstes en la normativa de la Unió Europea.

2. El procediment en la fase nacional, establert per la normativa de la Unió Europea, correspondrà al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en el cas d'una DOP o una IGP l'àmbit territorial de la qual s'estenga a més d'una comunitat autònoma. El procediment nacional serà desplegat reglamentàriament.

CAPÍTOL IV

Entitats de gestió

Article 15. *Composició.*

La gestió d'una o de diverses DOP o IGP podrà ser realitzada per una entitat de gestió denominada consell regulador en el qual estaran representats els operadors inscrits en els registres de la DOP o de la IGP corresponent i que haurà de disposar de l'autorització prèvia del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en els termes previstos reglamentàriament. L'entitat de gestió esmentada complirà, almenys, les condicions següents:

- a) Tindre personalitat jurídica pròpia.
- b) Posseir un òrgan de govern en què estiguen representats, de manera paritària, tots els interessos econòmics i sectorials que participen de manera significativa en l'obtenció del producte protegit.
- c) Disposar dels mitjans necessaris per a poder exercir les seues funcions.

El termini per a resoldre per part de l'òrgan competent del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient que es determine reglamentàriament sobre la sol·licitud d'autorització, serà de sis mesos a comptar de la presentació de la sol·licitud. El transcurs d'este termini sense que s'haja notificat la resolució expressa permetrà a l'interessat entendre desestimada la seua sol·licitud.

Article 16. *Funcions.*

Seran funcions de les entitats de gestió, amb caràcter indicatiu i no exhaustiu, les següents:

- a) Promocionar i defensar el producte protegit, així com procurar una exhaustiva protecció del nom emparat per la DOP o la IGP, per a la qual cosa es registraran les corresponents marques, noms de dominis d'Internet i altres drets de propietat industrial que puguen complementar la protecció prevista per la legislació en esta matèria.

Exercir les accions judicials o extrajudicials al seu abast per a defensar el nom protegit per la DOP o la IGP contra la utilització il·legítima que constituïsquen actes de competència deslleial o altres usos indeguts.

b) Proposar les modificacions del plec de condicions al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

c) Portar els registres de caràcter intern exigits per les normes tècniques de cada entitat, així com col·laborar amb el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en el manteniment dels registres oficials relacionats amb la DOP o IGP.

d) Col·laborar amb el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i amb els òrgans competents de les comunitats autònomes, en particular, en les seues actuacions de control oficial.

e) Amb independència de les denúncies que es puguen presentar davant d'altres autoritats administratives o òrgans judicials, denunciar davant del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pràctiques no conformes al que estableixen el plec de condicions i la normativa legal vigent relacionada amb l'àmbit d'aplicació d'esta llei, independentment de les denúncies que es puguen presentar davant d'altres autoritats administratives o òrgans judicials.

f) Qualificar cada any o collita en el cas de les DOP o les IGP de vins.

g) Aplicar uns estatuts que, entre altres aspectes, obliguen els seus membres:

1r. A aplicar les normes adoptades per l'entitat de gestió en matèria de notificació de la producció, comercialització i protecció del medi ambient.

2n. A facilitar la informació sol·licitada per l'entitat de gestió amb fins estadístics i seguiment de la producció i comercialització.

3r. A sotmetre's al règim de control intern que, si és el cas, s'establisca estatutàriament.

4t. A respondre dels incompliments de les obligacions previstes en els estatuts, així com a facilitar la supervisió d'este compliment.

5t. A remetre les declaracions o els informes a què estiguen obligats.

Les anteriors funcions s'hauran de dur a terme d'acord amb la normativa nacional i europea, i en cap cas s'haurà de facilitar o provocar conductes contràries a la competència incompatibles amb els articles 101 i 102 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea.

Article 17. Règim jurídic.

Les entitats de gestió podran adoptar la forma de corporació de dret públic amb plena capacitat per al compliment dels seus fins. A estos efectes:

a) Es relacionaran amb l'Administració General de l'Estat, als efectes d'esta llei, per mitjà del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

b) Adquiriran personalitat jurídica des que es constituïsquen els seus òrgans de govern.

c) Es regiran pel dret privat. No obstant això, les seues actuacions s'hauran d'ajustar al que disposen esta llei, els reglaments que la despleguen, la normativa europea que s'hi aplique, els seus estatuts i, en l'exercici de potestats o funcions públiques, el dret administratiu.

d) Estaran integrades pels operadors inscrits en els registres oficials de la DOP o la IGP corresponent.

e) Elaboraran i aprovaran uns estatuts que hauran de ser sotmesos, perquè siguen aprovats administrativament, al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i que hauran d'incloure, almenys, fins i funcions, organització, drets i obligacions dels operadors que els integren, règim econòmic i financer, control intern, si n'hi ha, i règim disciplinari. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, abans de denegar els estatuts, els sotmetrà al dictamen del Consell d'Estat.

f) L'estructura i el funcionament hauran de ser democràtics. A estos efectes es podran entendre els sistemes de representació basats en el vot ponderat.

g) Faran qualsevol altra funció que, amb independència de les establides en esta llei, els atribuïska l'ordenament jurídic, els seus estatuts o resulten del plec de condicions de la DOP o la IGP que siguen compatibles amb la seua naturalesa i amb la normativa vigent.

h) A més de les funcions previstes en l'article 16, podran realitzar les següents, que hauran de dur a terme d'acord amb la normativa nacional i europea, i en cap cas s'haurà de facilitar o provocar conductes contràries a la competència incompatibles amb els articles 101 i 102 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea:

1r. Portar els registres oficials exigits per les normes d'aplicació, inclosos els registres d'operadors.

2n. Adoptar, en els termes que preveu la política agrícola comuna i en el marc del plec de condicions aplicable a cada DOP o IGP, per a cada campanya, segons criteris de defensa i millora de la qualitat, els límits màxims de producció i de transformació o l'autorització de qualsevol aspecte de conjuntura anual que pugui influir en estos processos. Estes decisions es faran públiques de manera que es garantisca la possibilitat d'accedir-hi a tots els interessats, i es comunicaran al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, que, si és procedent, comunicarà a la Comissió les mesures adoptades.

3r. Emetre certificats de producte o operador acollit a la DOP o la IGP a requeriment de l'interessat que ho sol·licite.

4t. Establir els requisits mínims que han de complir les etiquetes comercials, que es comunicaran al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i es faran públiques de manera que es garantisca la possibilitat d'accedir-hi a tots els interessats.

5t. Establir els requisits i gestionar contraetiquetes, precintes i altres marxamos de garantia.

6t. Realitzar totes aquelles funcions que els siguen expressament assignades pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient relacionades amb les DOP i les IGP, excepte el control oficial i llevat de les condicions previstes en l'article 23, en relació amb els interessos tutelats per la figura de protecció.

Les resolucions que s'adopten respecte de l'exercici d'estes funcions podran ser objecte d'impugnació en la via administrativa davant del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Article 18. *Finançament.*

Les entitats de gestió podran exigir contribucions econòmiques als operadors per a finançar el cost derivat de les seues normes d'organització i funcionament.

Article 19. *Obligacions d'informació i control.*

Les entitats de gestió facilitaran al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la informació que s'establisca reglamentàriament, i se sotmetran al seu control.

Article 20. *Àmbit geogràfic.*

Quan l'àmbit geogràfic d'una organització interprofessional agroalimentària coincidisca amb la zona de producció i elaboració d'una DOP o una IGP, i eixa organització interprofessional estiga regulada a l'empara del que disposa la Llei 38/1994, de 30 de desembre, d'Organitzacions Interprofessionals Agroalimentàries, i, a més, reconeguda per al mateix producte que el de la DOP o la IGP i amb el mateix requisit de paritat entre els diferents subsectors, es podrà establir, a sol·licitud de l'organització interprofessional esmentada, que la representació en l'òrgan de govern de l'entitat de gestió i la composició d'este siguen les establides en la junta directiva de l'organització interprofessional.

CAPÍTOL V

El control de les denominacions d'origen protegides i de les indicacions geogràfiques protegides*Article 21. Autocontrol.*

1. Els operadors, en totes les etapes de producció i elaboració, hauran d'establir un sistema documentat d'autocontrol de les operacions del procés productiu que es realitzen sota la seua responsabilitat, a fi de complir el que estableix la legislació específica corresponent i d'assegurar el compliment del plec de condicions dels productes, així com qualsevol altra disposició que se li aplique.

2. Els operadors hauran de conservar la documentació referida a l'autocontrol durant un període mínim de cinc anys, que s'haurà d'ampliar en funció de la vida útil del producte.

3. Les entitats de gestió podran establir, en el marc del control intern, sistemes de consultoria i assessorament orientats a facilitar als operadors el compliment del plec de condicions d'un producte.

Article 22. El control oficial.

1. El control oficial de les DOP i les IGP abans de la comercialització consistirà en la verificació del compliment del plec de condicions d'un producte, i afectarà totes les etapes i activitats que s'hi arreglegen, incloent-hi, si és el cas, la producció, la manipulació, la classificació, l'elaboració, la transformació, la conservació, l'envasat, l'emmagatzematge, l'etiquetatge, la presentació i el transport.

2. El control oficial s'aplicarà també a tots els productes i elements que intervinguen en els processos que formen part de la cadena: matèries primeres, ingredients, productes semiacabats o intermedis i productes acabats; en els processos i equips tecnològics de fabricació, elaboració i tractament d'aliments; en els mitjans de conservació i de transport, i en l'etiquetatge, la presentació i la publicitat dels aliments.

3. El control oficial consistirà en la inspecció dels locals, instal·lacions i explotacions relacionats amb el producte emparat per la figura de DOP o d'IGP, en la presa i l'anàlisi de mostres, i en l'examen documental. També s'aplicarà a la verificació de la planificació i execució dels sistemes d'autocontrol i control intern i dels seus registres documentals.

4. El control oficial s'atindrà als principis de legalitat, proporcionalitat, seguretat, contradicció, agilitat i simplificació administrativa.

5. El control oficial és competència del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. El sistema de control per a cada DOP o IGP serà establert després de consultar l'entitat de gestió.

Article 23. Delegació de tasques de control oficial.

1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient podrà delegar determinades tasques de control relacionades amb la verificació del compliment del plec de condicions abans de la comercialització, en un o més organismes de control que actuen com a organismes de certificació de producte, de conformitat amb el que estableix la normativa europea sobre els controls oficials.

2. Els organismes de control que actuen com a organismes de certificació de producte hauran d'estar acreditats de conformitat amb la norma UNE-EN ISO/IEC 17065:2012 o amb la norma que la substituisca. Mentres obtenen l'acreditació, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient podrà concedir autoritzacions provisionals de dotze mesos per als organismes esmentats.

3. En el cas que els organismes de certificació coneguen irregularitats durant la seua labor de control, ho denunciaran davant de l'autoritat competent.

4. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient podrà retirar o suspendre la delegació si els organismes de control no estan fent correctament les tasques que els han sigut assignades, en particular en els supòsits de la comissió d'infracció greu o molt greu

tipificades en l'apartat 2 de l'article 31 i en l'apartat 2 de l'article 32 d'esta llei. La delegació es retirarà sense demora si l'organisme de control no pren mesures correctores adequades i oportunes.

5. Correspondrà al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la supervisió de la labor realitzada pels organismes delegats.

Article 24. El control intern de les entitats de gestió.

1. Les entitats de gestió podran establir en els seus estatuts un sistema de control intern destinat al seguiment del compliment de les obligacions assumides pels operadors, incloses en el plec de condicions.

2. Quan l'entitat de gestió estiga constituïda com a corporació de dret públic, els informes derivats de l'aplicació del sistema de control intern, relatius a l'incompliment del plec de condicions per part d'algun operador, podran tindre la consideració de sol·licitud d'iniciació de procediment sancionador a petició raonada d'un altre òrgan, previst en l'article 69 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. A este efecte, la programació anual del control intern aplicat haurà de ser aprovat pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

3. Addicionalment al que preveu l'apartat anterior, quan l'entitat de gestió estiga constituïda com a corporació de dret públic, els fets relatius a l'incompliment del plec de condicions per part d'algun operador, constatats pel personal de l'estructura encarregada del control intern, tindran presumpció de certesa i constituïran prova documental pública a l'efecte de ser valorat en el procediment sancionador, sense perjudi de les proves que en defensa dels seus drets o interessos puga indicar o aportar l'interessat. A este efecte, l'estructura haurà d'estar acreditada de conformitat amb la norma UNE-EN ISO/IEC 17020/2012, i comunicarà al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient amb regularitat, i sempre que este ho demane, els resultats dels controls duts a terme. Si els resultats dels controls revelen o fan sospitar un incompliment, l'estructura n'informarà immediatament l'autoritat competent.

4. Correspondrà al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la supervisió de l'aplicació del sistema de control intern per part de les entitats de gestió.

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient podrà retirar la presumpció de certesa i consideració de prova documental pública, prevista en l'apartat tercer d'este article, si els resultats d'una auditoria o d'una inspecció revelen que l'estructura encarregada del control intern no ho està realitzant adequadament. Es retirarà sense demora si l'estructura encarregada del control intern no pren mesures correctores adequades i oportunes.

Article 25. Obligacions dels operadors, de les entitats de gestió i dels organismes de control.

1. Tots els operadors, les seues entitats de gestió, així com els organismes de control en què s'hagen delegat determinades tasques, estaran obligats a conservar la documentació que establisca la normativa aplicable en cada cas en condicions que permeten ser comprovada i per un temps mínim de cinc anys, i que es podrà superar fins al final de la vida útil del producte.

2. Els operadors estan obligats a:

a) Complir el plec de condicions de la DOP o la IGP, així com les normes necessàries per a aplicar-lo.

b) Subministrar qualsevol classe d'informació sobre instal·lacions, productes, servicis o sistemes de producció o elaboració; es permet la comprovació directa en el marc del control oficial.

- c) Mostrar la documentació administrativa, industrial, mercantil i comptable relativa a la seua activitat que es considere necessària per a la realització de les actuacions de control oficial.
- d) Facilitar que s'obtinga una còpia o una reproducció de la documentació referida.
- e) Permetre que es practique l'oportuna presa de mostres o qualsevol altre tipus de control o assaig sobre els productes o mercaderies que elaboren, distribuïsquen o comercialitzen, i sobre les matèries primeres, additius o materials que utilitzen, en el marc de control oficial.
- f) Facilitar els mitjans materials i humans necessaris de què disposen per a la realització de les actuacions de control oficial.
- g) Notificar les dades necessàries per a ser inscrites correctament en els registres portats per les entitats de gestió que es puguen establir per disposicions d'organització i funcionament de les entitats de gestió o per una norma reglamentària, i, quan no hi haja entitat de gestió, notificar eixes dades al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.
- h) Comunicar les etiquetes comercials davant de l'òrgan de gestió amb, almenys, quinze dies respecte de la posada en circulació. Davant d'esta comunicació, l'òrgan de gestió podrà presentar observacions en el cas d'haver establert els requisits previstos en l'apartat 4 de la lletra h) de l'article 17 d'esta llei.
- i) Col·laborar amb les entitats de gestió i altres autoritats competents per a defensar i promocionar la DOP o la IGP i els productes emparats.
- j) Contribuir econòmicament al finançament de les entitats de gestió per a l'exercici de les funcions que li són pròpies, d'acord en el que preveuen els articles 18 i 24.

3. Les entitats de gestió estan obligades a:

- a) Subministrar tota la informació que requerisquen els servicis d'inspecció.
- b) Mostrar tota la documentació administrativa i comptable relativa a la gestió que la inspecció considere necessària per a la realització de les seues actuacions.
- c) Col·laborar amb els servicis d'inspecció de control oficial.
- d) Denunciar l'autoritat competent les irregularitats que coneguen, i en particular, les detectades per mitjà del seu control intern.
- e) Portar al dia els llibres i registres, així com fer les declaracions que s'establisquen reglamentàriament.
- f) Publicar els acords i les decisions de caràcter general.

4. Els organismes de control estan obligats a:

- a) Denunciar davant de l'autoritat competent les irregularitats trobades en la realització de les seues tasques de control.
- b) Col·laborar amb l'autoritat competent per al control oficial.
- c) Informar de les actuacions realitzades en les condicions que s'establisquen reglamentàriament i posar a disposició del control oficial les actuacions dutes a terme en compliment de les tasques delegades.
- d) Informar dels operadors que controlen, en desplegament de les seues funcions de certificació.
- e) Portar al dia els llibres i registres, així com fer les declaracions que reglamentàriament s'establisquen.

CAPÍTOL VI

Inspecció i règim sancionador

Article 26. *Principis generals.*

1. Als efectes d'esta llei, es consideraran infraccions administratives les que es tipifiquen com a lleus, greus i molt greus en els articles següents.

2. L'exercici de la potestat sancionadora en execució del que disposa esta llei correspondrà al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i es farà d'acord amb el que disposa el capítol II del títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

3. Quan els servicis del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en l'exercici de les seues funcions de control oficial, observen que pot haver-hi riscos per a la salut de les persones, la salut animal i vegetal, inclòs el material de reproducció vegetal, o el medi ambient, o incompliment de la legislació en matèria de qualitat comercial o consum, traslladaran la part corresponent de les actuacions a les autoritats competents.

Article 27. *Els inspectors com a agents de l'autoritat.*

1. En l'exercici de les seues funcions de control, els funcionaris que duguen a terme les tasques d'inspecció tindran el caràcter d'agent de l'autoritat, amb els efectes de l'apartat 3 de l'article 137 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i podran sol·licitar el suport de qualsevol autoritat, així com de les forces i cossos de seguretat estatals, autonòmiques o locals.

2. Els inspectors podran accedir directament a les explotacions, locals, instal·lacions i mitjans de transport, i a la documentació administrativa, industrial, mercantil i comptable de les empreses que inspeccionen, quan ho consideren necessari en el curs de les seues actuacions, que, en tot cas, tindran caràcter confidencial.

3. Els inspectors estan obligats de manera estricta a complir el deure de secret professional. L'incompliment d'este deure serà sancionat d'acord amb els preceptes de reglament de règim disciplinari corresponent.

Article 28. *Acta d'inspecció.*

1. En les actuacions d'inspecció, l'inspector redactarà una acta en què constaran les dades relatives de l'empresa o explotació inspeccionada i de la persona davant de qui es fa la inspecció.

2. En l'acta es faran constar, a més, les evidències constatades, les mesures que haja ordenat l'inspector i tots els fets rellevants per a la inspecció, en especial els que puguen tindre incidència en un eventual procediment sancionador.

3. L'acta d'inspecció serà firmada per l'inspector i pel titular de l'empresa o explotació subjecta a inspecció, o pel seu representant legal o persona responsable, i, en defecte dels mateixos, per qualsevol empleat. Es deixarà una còpia de l'acta degudament identificada a l'inspeccionat. Quan les persones esmentades anteriorment es neguen a intervindre en l'acta, esta serà autoritzada amb la firma d'un testimoni, si és possible, sense perjudici d'exigir les responsabilitats concrets per eixa negativa. L'acta serà autoritzada amb la firma de l'inspector, en tot cas.

4. Les actes formalitzades d'acord amb el que estableixen els apartats anteriors gaudiran de presumpció de certesa, sense perjudici de les proves que, en defensa dels seus respectius drets, puguen aportar els interessats.

5. L'acta es remetrà a l'òrgan competent perquè inicie les actuacions, diligències o procediments oportuns, inclòs, si és el cas, el procediment sancionador.

Article 29. *Mesures cautelars.*

1. L'autoritat competent, mitjançant un acord motivat, podrà adoptar les mesures cautelars que considere necessàries en relació amb les infraccions greus i molt greus previstes en esta llei, per a evitar el manteniment dels efectes de la infracció i satisfer les exigències dels interessos generals.

2. Els inspectors, per raons d'urgència i per a protegir provisionalment els interessos implicats, podran immobilitzar de manera cautelar les mercaderies, productes, envasos, etiquetes i altres elements relacionats amb alguna de les infraccions greus o molt greus

previstes en esta llei, sempre que hi haja un risc de dany a les persones, els animals o el medi ambient, o puguen suposar un possible frau o engany al consumidor, i faran constar en l'acta tant l'objecte com els motius de la intervenció.

3. Les mesures cautelars adoptades pels inspectors hauran de ser confirmades, modificades o alçades, en un termini no superior a quinze dies, per l'autoritat competent. Les mesures cautelars perdran l'efecte si, una vegada transcorregut el termini esmentat, no es produïx un pronunciament exprés.

4. Si s'inicia un procediment sancionador, les mesures cautelars esmentades hauran de ser confirmades o modificades de forma expressa per l'òrgan competent per a resoldre el procediment. No obstant això, per raons d'urgència inajornable, la confirmació o la modificació de les mesures esmentades podrà ser acordada per l'òrgan competent per a iniciar el procediment sancionador o per l'instructor d'este.

5. Quan la presumpta infracció detectada siga imputable a una entitat de gestió o a un organisme de control que actue com a organisme de certificació de producte, l'òrgan competent per a incoar el procediment sancionador podrà acordar la suspensió cautelar del reconeixement de l'entitat de gestió indicada o de la delegació de determinades tasques en l'organisme de control, i proposarà a l'autoritat competent, perquè el designe o el reconega, que establisca el sistema de gestió o de control substitutori mentre se substancia el procediment sancionador.

6. En tot cas, les mesures previstes en este article podran ser alçades o modificades, d'ofici o a instància de part, durant la tramitació del procediment, per mitjà d'un acord motivat de l'autoritat que resolga. Les mesures s'extingiran amb l'eficàcia de la resolució administrativa que pose fi al procediment corresponent.

7. Si hi ha gastos ocasionats per les mesures adoptades, aniran a càrrec, segons el cas, dels operadors, dels organismes de control o de les entitats de gestió.

8. Les mesures cautelars s'hauran d'ajustar en intensitat, proporcionalitat i necessitats als objectius que es pretenguen garantir; a més, es ponderaran els interessos en joc i es triaran les que menys perjudiquen la llibertat de circulació de béns, d'empresa o d'altres drets afectats.

Article 30. *Infraccions lleus.*

Es consideren infraccions lleus:

a) La falta de presentació dels registres o llibres registre o de documentació, la tinença dels quals en les instal·lacions inspeccionades siga preceptiva quan hagen sigut requerits per a ser controlades en actes d'inspecció, sempre que es considere una omisió de caràcter ocasional.

b) Les inexactituds o els errors de quantitat de caràcter ocasional en els registres, els documents d'acompanyament, les declaracions o, en general, en la documentació que siga preceptiva, quan la diferència entre la quantitat consignada en estos i la correcta no supere un cinc per cent d'esta última.

c) El retard en les anotacions dels registres, la presentació de declaracions i, en general, la documentació que siga preceptiva quan no haja transcorregut més d'un mes des de la data en què s'hagué de practicar el primer assentament no reflectit o la data límit per a presentar la declaració o la documentació, sempre que es considere un error o omisió de caràcter ocasional.

d) La falta de comunicació de qualsevol variació que afecte les dades subministrades en el moment de la inscripció en els registres oficials, quan no haja transcorregut més d'un mes des que haja acabat el termini fixat.

e) El subministrament incomplet a l'administració competent o a l'organisme de control, d'informació o documentació necessàries per a les funcions d'inspecció i control.

f) L'expressió en forma diferent de la indicada en el respectiu plec de condicions o en la normativa específica d'indicacions obligatòries o facultatives en l'etiquetatge o en la presentació dels productes regulats en esta llei.

g) L'aplicació en forma diferent de la legalment establida, excepte en el que preveuen les infraccions greus, de tractaments, pràctiques o processos autoritzats en l'elaboració o la transformació dels productes regulats en esta llei.

h) El trasllat físic de les mercaderies intervingudes cautelament sense autorització de l'òrgan competent, sempre que no es violen els precintes ni les mercaderies isquen de les instal·lacions en què van ser intervingudes, excepte causes de força major degudament justificades.

i) La falta de presentació d'etiquetes comercials a l'entitat de gestió, quan esta tinga reconeguda esta funció.

Article 31. *Infraccions greus.*

1. Es consideren infraccions greus les següents:

a) La falta dels registres o llibres registre o documents d'acompanyament, declaracions o, en general, qualsevol documentació que siga preceptiva, així com els errors, inexactituds o omissions en estos que afecten les característiques dels productes o mercaderies consignats.

b) Les inexactituds o els errors de quantitat en els registres, els documents d'acompanyament, les declaracions o, en general, en la documentació que siga preceptiva, quan la diferència entre la quantitat consignada i la real supere un cinc per cent.

c) El retard en les anotacions dels registres, en la presentació de declaracions i, en general, de la documentació que siga preceptiva quan haja transcorregut més d'un mes des de la data en què s'hagué de practicar el primer assentament no reflectit o la data límit per a presentar la declaració o la documentació.

d) L'incompliment de l'obligació de remetre informació o documentació a l'administració competent o a l'organisme de control en el termini establert; l'aportació de dades falses i la dilació i l'oposició a la presa de mostres necessàries per a la inspecció.

e) La falta d'etiquetes, l'omissió en estes d'indicacions obligatòries o la retolació de forma no indeleble quan siguen preceptives per a aquells productes emparats per una DOP o una IGP.

f) La utilització en l'etiquetatge, presentació o publicitat dels productes regulats en esta llei, de denominacions, indicacions, qualificacions, expressions o signes que no complisquen el que estableix la normativa específica de la DOP o la IGP o que induïsquen a confusió, excepte el que preveuen les infraccions molt greus.

g) L'incompliment de les normes específiques de la DOP o la IGP sobre característiques, pràctiques de producció, elaboració, transformació, conservació, emmagatzematge, transport, etiquetatge, envasament o presentació.

h) La tinença de maquinària, instal·lacions o substàncies prohibides o no autoritzades en el plec de condicions quan siga preceptiva l'autorització, per a l'elaboració o l'emmagatzematge dels productes, en les instal·lacions o els magatzems de les empreses productores, elaboradores o envasadores.

i) La manipulació o la disposició en qualsevol forma de mercaderies intervingudes cautelament sense disposar de la preceptiva autorització.

j) L'expedició, comercialització o circulació de productes emparats per una DOP o una IGP o les seues matèries primeres, sense estar proveïts de les contraetiquetes, precintes numerats o qualsevol altre mitjà de control establert per al tipus de protecció corresponent.

k) La producció, elaboració, envasament, etiquetatge o comercialització de productes emparats per una DOP o una IGP en establiments, explotacions, parcel·les, instal·lacions o indústries no inscrites en els registres de la corresponent DOP o IGP.

l) L'existència de productes o de matèries primeres necessàries per a l'obtenció del producte en instal·lacions inscrites sense la preceptiva documentació que arreplegue el seu origen com a producte emparat per la DOP o la IGP, o l'existència en la instal·lació de documentació que acredite unes existències de productes o matèries primeres necessàries per a obtenir-les, sense la contrapartida d'estos productes; se n'admet una tolerància del

dos per cent en més o menys, amb caràcter general, i de l'u per cent per a les denominacions d'origen qualificades.

m) L'incompliment de la prohibició d'introduir en instal·lacions inscrites en una DOP o una IGP productes procedents de plantacions o d'instal·lacions no inscrites en esta, si esta condició està reflectida en el plec de condicions.

2. Per als organismes de control que actuen com a organismes de certificació de producte i els seus agents d'inspecció, assaig i certificació, constituïran infraccions greus les següents:

a) L'expedició de certificats o informes el contingut dels quals no s'ajuste a la realitat dels fets.

b) La realització de controls, inspeccions, assajos o proves de forma incompleta o amb resultats inexactes per una insuficient constatació dels fets o per la deficient aplicació de normes tècniques.

c) El retard superior a un mes, de la informació o documentació a què estiguen obligats per disposició legal.

3. Pel que fa a les entitats de gestió, constituïrà infracció greu el retard superior a un mes en la presentació de les declaracions, informacions o documentació a què estiguen obligats per disposició legal.

Article 32. *Infraccions molt greus.*

1. Es consideren infraccions molt greus les següents:

a) Les coaccions, amenaces, injúries, represàlies, agressions o qualsevol altra forma de pressió a les persones responsables, o al seu equip tècnic, encarregades de les funcions d'inspecció o vigilància administrativa, sempre que no siguen constitutives de delictes o faltes.

b) La negativa absoluta a l'exercici de la funció inspectora.

c) La negativa a subministrar informació, documentació o declaracions quan haja sigut requerit per a això per l'administració competent o per l'organisme de control.

d) La utilització, quan no es tinga dret a això, d'indicacions, noms, noms comercials, marques, símbols o emblemes que facen referència als noms emparats per una DOP o una IGP, o que, per la similitud fonètica o gràfica amb els noms protegits o amb els signes o emblemes que siguen característics, puguen induir a confusió sobre la naturalesa, qualitat o origen geogràfic dels productes agraris i alimentaris, encara que estiguen precedits pels termes «tipus», «estil», «gènere», «imitació», «sucedani» o altres d'anàlegs.

e) L'ús dels noms protegits en productes als quals expressament s'haja negat, així com l'incompliment d'allò que s'ha preceptuat en els apartats 2 i 3 de l'article 13.

f) La indeguda tinença, negociació o utilització de documents, etiquetes, contraetiquetes, precintes i altres elements d'identificació propis de la DOP o la IGP, previstos en el plec de condicions o utilitzats per a controlar-los.

Exclusivament per als supòsits de tinença o utilització indegudes d'etiquetes, contraetiquetes, precintes i altres elements d'identificació, es podrà establir un marge de tolerància d'un màxim del tres per cent.

g) La producció o l'elaboració dels productes emparats per una DOP o una IGP amb matèries primeres amb un origen no autoritzat en el corresponent plec de condicions.

h) L'absència en les etiquetes i en la presentació dels productes agroalimentaris de DOP i d'IGP dels elements suficients per a diferenciar-ne clarament la qualificació i la procedència, a fi d'evitar produir confusió en els consumidors, derivada de la utilització d'una mateixa marca, nom comercial o raó social en la comercialització d'eixos productes corresponents a diferents DOP i IGP o procedents de diferents àmbits geogràfics.

2. Per als organismes de control que actuen com a organismes de certificació de productes i els seus agents d'inspecció, assaig i certificació, constituïran infraccions molt greus les següents:

a) Les tipificades en l'apartat 2 de l'article 31 d'esta llei, quan en resulte un dany molt greu o se'n derive un perill molt greu i imminent per a les persones, la flora, la fauna o el medi ambient.

b) La falta de subministrament de dades o l'aportació de dades falses en les declaracions, informació o documentació a què estiguen obligats per disposició legal o quan hagen sigut requerits per a això per l'administració competent.

3. Pel que fa a les entitats de gestió, constituïrà una infracció molt greu l'aportació a l'administració competent de dades falses o no subministrar, quan haja sigut requerit per a això per l'administració competent, les declaracions, la informació o la documentació a què estiguen obligats per disposició legal.

Article 33. *Responsabilitat per les infraccions.*

1. Seran responsables de les infraccions els qui, per acció o per omissió, hi hagen participat, fins i tot a títol de simple negligència.

2. Llevat que la normativa europea preveja un règim diferent, de les infraccions en productes envasats en seran responsables les firmes o raons socials, inclòs el distribuïdor, que figuren en l'etiqueta, bé nominalment o per mitjà de qualsevol indicació que permeta la seua identificació certa. Se n'exceptuen els casos en què es demostre falsificació o mala conservació del producte pel tenidor, sempre que s'especifiquen en l'etiquetatge les condicions de conservació.

Així mateix, serà responsable solidari l'elaborador, fabricant o envasador que no figure en l'etiqueta, si es prova que coneixia la infracció comesa i hi va prestar el seu consentiment.

En el cas que s'hagen falsificat les etiquetes, la responsabilitat correspondrà al falsificador i als qui coneguen la falsificació i comercialitzen els productes. En el cas de mala conservació del producte, la responsabilitat serà de qui la cause.

3. De les infraccions en productes a granel, o envasats sense etiqueta, o quan en l'etiqueta no figure cap firma o raó social, en serà responsable el seu tenidor, excepte quan es puga identificar de manera certa la responsabilitat d'un tenidor anterior, tot això sense perjudi de la responsabilitat que corresponga a l'actual.

4. Quan el compliment de les obligacions previstes en esta llei corresponga a diversos subjectes conjuntament, o si la infracció n'és imputable a diversos i no és possible determinar el grau de participació de cada un d'ells, tots respondran de forma solidària de l'incompliment o de les infraccions que, si és el cas, es cometen, així com de les sancions que s'imposen.

5. De les infraccions comeses per les persones jurídiques, els organismes de control que actuen com a organisme de certificació i les entitats de gestió, en respondran subsidiàriament els administradors o titulars d'estos que no realitzen els actes necessaris que siguen de la seua responsabilitat per al compliment de les obligacions infringides, consentisquen l'incompliment per part de qui depenguen d'ells o adopten acords que facen possible les infraccions.

6. També en respondran subsidiàriament els tècnics responsables de l'elaboració o del control dels productes, respecte de les infraccions directament relacionades amb la seua activitat professional.

7. Sense perjudi de les sancions que siguen procedents, els responsables de les infraccions quedaran obligats a indemnitzar dels danys i perjudis que, com a conseqüència d'aquelles, s'hagen causat, que seran determinats per l'òrgan competent per a imposar la sanció.

Article 34. Sancions.

1. Les infraccions lleus seran sancionades amb advertència o multa de fins a 2.000,00 euros; es podrà sobrepassar este import fins a arribar al valor del benefici il·lícit obtingut o de les mercaderies o productes objecte d'infracció, corresponent a l'exercici econòmic immediatament anterior al de la iniciació del procediment sancionador.

2. Les infraccions greus seran sancionades amb una multa compresa entre 2.000,01 i 30.000,00 euros; es podrà sobrepassar esta quantitat fins a arribar al quintuple del valor del benefici il·lícit obtingut, o de les mercaderies o productes objecte d'infracció, corresponent a l'exercici econòmic immediatament anterior al de la iniciació del procediment sancionador.

3. Les infraccions molt greus seran sancionades amb multa compresa entre 30.000,01 i 300.000 euros; es podrà sobrepassar esta quantitat fins a arribar al dècuple del valor del benefici il·lícit obtingut, o de les mercaderies o productes objecte d'infracció, corresponent a l'exercici econòmic immediatament anterior al de la iniciació del procediment sancionador.

4. Els límits mínims de les sancions establits en els apartats anteriors podran ser reduïts fins en un cinquanta per cent quan de les circumstàncies econòmiques de l'infractor es deduïska que la sanció és massa onerosa per a ell en virtut del volum o del valor de la mercaderia afectada per la infracció i del volum de vendes o producció i la posició de l'empresa infractora en el sector, no s'hagen produït greus efectes perjudicials per als interessos dels consumidors i no hi haja reincidència.

5. Quan les infraccions greus siguen comeses per operadors acollits a DOP o a IGP i afecten estes, es podrà imposar com a sanció accessòria la pèrdua temporal de l'ús d'estes per un termini màxim de tres anys. Si es tracta d'infraccions molt greus, es podrà imposar com a sanció accessòria la pèrdua temporal per un termini màxim de cinc anys.

6. Les sancions previstes en esta llei seran compatibles amb la pèrdua o la retirada de drets econòmics previstos en la normativa europea o nacional.

Article 35. Mesures complementàries.

Quan s'hagen intervingut cautelament mercaderies, productes, envasos o etiquetes relacionats amb la infracció sancionada, l'autoritat a qui corresponga resoldre el procediment sancionador n'acordarà la destinació. En tot cas, els gastos originats correran per compte de l'infractor, inclosa la indemnització que calga abonar al propietari de la mercaderia decomissada quan este no siga l'infractor.

Article 36. Graduació de les sancions.

1. Per a la determinació concreta de la sanció que s'impose, entre les assignades a cada tipus d'infracció, es prendran en consideració els criteris següents:

- a) L'existència d'intencionalitat o de simple negligència.
- b) La concurrència de diverses infraccions que se sancionen en el mateix procediment.
- c) La naturalesa dels perjuís causats; en particular, l'efecte perjudicial que la infracció haja pogut produir sobre els interessos econòmics dels consumidors, els preus, el consum o, si és el cas, el prestigi de la DOP o la IGP.
- d) La reincidència, per comissió en el terme de tres anys de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan així s'haja declarat per resolució ferma.
- e) El volum de vendes o de producció i la posició de l'empresa infractora en el sector.
- f) El reconeixement de la infracció i l'esmena de la falta o dels efectes d'esta abans que es resolga el corresponent procediment sancionador.
- g) El volum i el valor de les mercaderies o productes afectats per la infracció.
- h) La quantia del benefici il·lícit obtingut.

2. La quantia de la sanció es podrà minorar motivadament quan els fets constitutius de la infracció sancionada ocasionen, al mateix temps, la pèrdua o el reintegrament dels beneficis comunitaris o nacionals.

3. Quan en la instrucció del corresponent procediment sancionador es determine la quantia del benefici il·lícit obtingut per la comissió de les infraccions, la sanció que s'imposa no podrà ser, en cap cas, inferior en la quantia a aquell.

Article 37. *Prescripció i caducitat.*

1. Les infraccions molt greus prescriuran al cap de tres anys; les greus, als dos anys, i les lleus, a l'any, a comptar de la data de comissió de la infracció.

2. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuran al cap de tres anys; les imposades per infraccions greus, als dos anys, i les imposades per infraccions lleus, a l'any, a comptar de l'endemà de la fermesa de la resolució per la qual s'imposa la sanció.

3. L'acció per a perseguir infraccions caducarà quan, una vegada coneguda per l'Administració l'existència d'una infracció i finalitzades les diligències dirigides a l'esclariment dels fets, haja transcorregut un any sense que l'autoritat competent haja ordenat incoar cap procediment en relació amb la infracció. En cas de caducitat del procediment, este apartat no serà aplicable.

A estos efectes, quan hi haja presa de mostres, les actuacions de la inspecció s'entendran finalitzades després de haver-se practicat l'anàlisi inicial.

Les sol·licituds d'anàlisi contradictòries i diriments que siguen necessàries interrompran els terminis de caducitat fins que es practiquen.

4. El termini màxim per a resoldre el procediment sancionador i notificar la resolució expressa del procediment sancionador per les infraccions establides en esta llei serà de deu mesos.

5. La presa de mostres i l'anàlisi efectuades, així com els actes, documents i tràmits el contingut dels quals s'hauria mantingut igual si no haguera caducat el procediment anterior, podran conservar-se i produir efectes en el nou procediment sancionador.

Article 38. *Òrgans competents en matèria sancionadora.*

Seran competents per a la imposició de sancions els òrgans següents pel que fa a la DOP o la IGP:

a) El director general de la Indústria Alimentària, quan la quantia total de la sanció no supere els 150.000,00 euros.

b) El secretari general d'Agricultura i Alimentació, quan la quantia excedisca els 150.000,01 euros i no supere els 500.000,00 euros.

c) El ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, quan la quantia excedisca els 500.000,01 euros i no supere els 1.000.000,00 euros.

d) El Consell de Ministres, quan la quantia excedisca els 1.000.000,01 euros.

Disposició addicional primera. *Corporacions de dret públic.*

1. Es creen les corporacions de dret públic següents:

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Denominació d'Origen Qualificada "Rioja"».

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida "Cava"».

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida "Jumilla"».

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida "Calasparra"».

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida "Idiazabal"».

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida "Jamón de Huelva"».

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida "Guijuelo"».

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Indicació Geogràfica Protegida "Carne de Ávila"».

La corporació de dret públic «Consell Regulador de la Indicació Geogràfica Protegida "Espárrago de Navarra"».

2. Reglamentàriament, s'establiran les condicions i el procediment per a la creació de consells reguladors com a corporacions de dret públic diferents dels que es creen per mitjà d'esta disposició addicional. La resolució del procediment correspondrà al titular del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, i la creació es farà mitjançant una orde ministerial que haurà de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

3. Els òrgans de govern dels consells reguladors que existisquen a l'entrada en vigor d'esta llei continuaran en les seues funcions fins a la renovació dels òrgans de govern esmentats, que haurà de tindre lloc després de l'aprovació dels estatuts regulada en esta llei.

4. Tot el patrimoni, incloent-hi béns, drets i obligacions, així com el personal dels consells reguladors establits abans de l'entrada en vigor d'esta llei, passaran a formar part dels consells reguladors creats en aplicació del que disposa esta llei, i se subrogaran en totes les titularitats, actius o passius, sense solució de continuïtat.

El que disposa el paràgraf anterior no afectarà els béns i drets de caràcter patrimonial de l'Administració General de l'Estat, que es regiran pel que disposa la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques.

Disposició addicional segona. *Indicacions relatives a les característiques dels vins.*

Als efectes de protecció, i sense perjudi de les competències que puguen tindre les comunitats autònomes en matèria de denominacions d'origen i indicacions geogràfiques protegides, s'establixen les indicacions següents relatives a les mencions d'envelliment:

a) Indicacions comunes per als vins aollits a una DOP o una IGP corresponents a la categoria 1 de l'annex VII, part II, del Reglament (UE) núm. 1308/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013, pel qual es crea l'organització comuna de mercats dels productes agraris i pel qual es deroguen els reglaments (CEE) núm. 922/72, (CEE) núm. 234/79, (CE) núm. 1037/2001 i (CE) núm. 1234/2007:

«Noble», que podran utilitzar els vins sotmesos a un període mínim d'envelliment de díhuit mesos en total, en recipient de fusta de roure de capacitat màxima de 600 litres o en botella.

«Anyenc», que podran utilitzar els vins sotmesos a un període mínim d'envelliment de vint-i-quatre mesos en total, en recipient de fusta de roure de capacitat màxima de 600 litres o en botella.

«Vell», que podran utilitzar els vins sotmesos a un període mínim d'envelliment de trenta-sis mesos, quan este envelliment haja tingut un caràcter marcadament oxidatiu a causa de l'acció de la llum, de l'oxigen, de la calor o del conjunt d'estos factors.

b) A més de les indicacions regulades en el paràgraf anterior, els vins amb DOP corresponents a la categoria 1 de l'annex VII, part II, del Reglament (UE) 1308/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre, podran utilitzar les següents:

«Criança», que podran utilitzar els vins negres amb un període mínim d'envelliment de vint-i-quatre mesos, dels quals almenys sis hauran romàs en bótes de fusta de roure de capacitat màxima de 330 litres; i els vins blancs i rosats amb un període mínim d'envelliment

de díhuit mesos, dels quals almenys sis hauran romàs en bótes de fusta de roure de la mateixa capacitat màxima.

«Reserva», que podran utilitzar els vins negres amb un període mínim d'envelliment de trenta-sis mesos, dels quals hauran romàs almenys dotze en bótes de fusta de roure de capacitat màxima de 330 litres, i en botella la resta d'este període; els vins blancs i rosats amb un període mínim d'envelliment de vint-i-quatre mesos, dels quals hauran romàs almenys sis en bótes de fusta de roure de la mateixa capacitat màxima, i en botella la resta d'este període.

«Gran reserva», que podran utilitzar els vins negres amb un període mínim d'envelliment de seixanta mesos, dels quals hauran romàs almenys díhuit en bótes de fusta de roure de capacitat màxima de 330 litres, i en botella la resta d'este període; els vins blancs i rosats amb un període mínim d'envelliment de quaranta-huit mesos, dels quals hauran romàs almenys sis en bótes de fusta de roure de la mateixa capacitat màxima, i en botella la resta d'este període.

c) Indicacions pròpies dels vins espumosos de qualitat. Podran utilitzar les indicacions següents:

«Premium» i «reserva», que podran utilitzar els vins espumosos de qualitat definits en la normativa europea i els vins espumosos amb DOP.

«Gran reserva», que podran utilitzar els vins amb DOP «Cava», amb un període mínim d'envelliment de trenta mesos comptats des del tiratge fins al degollament.

Disposició addicional tercera. *Termes tradicionals.*

A continuació es regulen els termes tradicionals que indiquen que el vi està acollit a una DOP o una IGP de vins:

«Vi de la terra», que només podrà figurar en un vi que pertanga a una de les categories 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 i 16 de l'annex VII, part II, del Reglament (UE) 1308/2013, de 17 de desembre, quan estiga acollit a una IGP.

«Vi de qualitat d», que només podrà figurar en un vi que pertanga a una de les categories 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 i 16 de l'annex VII, part II, del Reglament (UE) 1308/2013, de 17 de desembre, quan estiga acollit a una DOP. Els vins s'identificaran per mitjà de la menció «vi de qualitat d...», seguida del nom de la regió, comarca, localitat o lloc determinat on es produïsquen i elaboren.

«Denominació d'origen», que només podrà figurar en un vi que pertanga a una de les categories 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 i 16 de l'annex VII, part II, del Reglament (UE) 1308/2013, de 17 de desembre, quan estiga acollit a una DOP i es complisquen, a més, els requisits següents:

a) El vi haurà de disfrutar d'un elevat prestigi en el tràfic comercial, en atenció al seu origen.

b) La regió, comarca o lloc a què es referisca la denominació d'origen haurà d'haver sigut reconegut prèviament com a àmbit geogràfic d'un vi de qualitat amb indicació geogràfica amb una antelació mínima de cinc anys.

c) La delimitació geogràfica de la DOP haurà d'incloure exclusivament terrenys d'especial aptitud per al cultiu de la vinya.

«Denominació d'origen qualificada», que només podrà figurar en un vi que pertanga a una de les categories 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 i 16 de l'annex VII, part II, del Reglament (UE) 1308/2013, de 17 de desembre, quan estiga acollit a una DOP i es complisquen, a més dels requisits exigits per a posseir «denominació d'origen», els següents:

a) La DOP en qüestió haurà d'haver utilitzat obligatòriament en els seus vins el terme tradicional «denominació d'origen» durant, almenys, 10 anys.

b) Els vins s'hauran de comercialitzar exclusivament embotellats des de cellers inscrits en l'òrgan de gestió de la DOP i ubicats en la seua zona geogràfica delimitada.

c) Els exàmens analítics i organolèptics, inclosos en la comprovació anual sobre la DOP, s'hauran de fer de forma sistemàtica, per lots homogenis de volum limitat.

d) Els cellers inscrits en l'òrgan de gestió de la DOP, que hauran de ser independents i separats, almenys, per una via pública d'altres cellers o locals no inscrits, només hauran de tindre entrada de raïm procedent de vinyes inscrites o mostos o vins procedents d'altres cellers també inscrits en la mateixa DOP, i s'hi haurà d'elaborar o d'embotellar exclusivament vi amb dret a esta.

e) Dins de la zona de producció de la DOP, hauran d'estar delimitats cartogràficament, per cada terme municipal, els terrenys que es consideren aptes per a produir vins amb dret a la denominació d'origen qualificada.

«Vi de terror», que només podrà figurar en un vi que pertanga a una de les categories 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 i 16 de l'annex VII, part II, del Reglament (UE) 1308/2013, de 17 de desembre, quan estiga acollit a una DOP, i es complisquen, a més, els requisits següents:

a) La zona geogràfica de la DOP haurà de ser un terror; s'entén per açò el paratge o lloc rural amb característiques edàfiques i de microclima pròpies que el diferencien i distingixen d'altres del seu entorn, conegut amb un nom vinculat de forma tradicional i notòria al cultiu de les vinyes de les quals s'obtenen vins amb trets i qualitats singulars i l'extensió màxima del qual serà limitada reglamentàriament per l'administració competent, d'acord amb les característiques pròpies de cada comunitat autònoma, sense que puga ser igual ni superior a la de cap dels termes municipals en el territori de la qual (o territoris, si n'hi ha més d'un) s'ubique.

S'entén que hi ha vinculació notòria amb el cultiu de les vinyes quan el nom del terror siga utilitzat de forma habitual en el mercat per a identificar els vins que s'hi han obtingut durant un període mínim de cinc anys.

b) Els vins hauran de ser elaborats i embotellats per les persones físiques o jurídiques que, per si mateixes o pels seus socis, tinguen la titularitat de les vinyes ubicades en el terror, o, amb caràcter excepcional, i en els supòsits en què l'administració competent ho autoritze reglamentàriament, en cellers situats en la proximitat del terror, que, en tot cas, hauran d'estar situats en algun dels termes municipals pels quals s'estenga el vi de terror o en els contigus.

c) Tot el raïm que es destine a estos vins haurà de procedir de vinyes ubicades en el terror, i el vi haurà d'elaborar-se, emmagatzemar-se i, si és el cas, criar-se de forma separada d'altres vins.

d) En l'elaboració dels vins de terror s'implantarà un sistema de qualitat integral, que s'aplicarà des de la producció del raïm fins a la posada en el mercat dels vins. Este sistema haurà de complir, com a mínim, els requisits establits per a les denominacions d'origen qualificades.

Disposició addicional quarta. *Cava qualificat.*

1. Atenent les especificitats de la Denominació d'Origen Protegida Cava, els operadors vitivinícoles acollits a esta que elaboren vins emparats procedents de vinyes ubicades en un paratge identificat situat en l'interior de la zona geogràfica delimitada, podran sol·licitar, per al producte procedent d'eixe paratge, fer ús de la designació «qualificat» en l'etiquetatge, presentació i publicitat d'eixe producte a condició que es complisca el que preveu la disposició addicional tercera d'esta llei per a l'expressió tradicional «denominació d'origen qualificada».

El nom del paratge podrà figurar a continuació de l'expressió «Cava» junt amb el terme «Qualificat», en la seua condició d'«unitat geogràfica menor» de la zona geogràfica de la DOP «Cava».

Les condicions específiques per a l'ús d'esta menció seran desplegades en el plec de condicions de la Denominació d'Origen Protegida Cava.

2. La regulació relativa a un paratge vitícola identificat continguda en el punt anterior podrà ser extensible a les denominacions d'origen qualificades de vins d'àmbit territorial supraautonòmic.

Els requisits específics d'esta regulació hauran de ser desplegats en el respectiu plec de condicions.

Disposició addicional quinta. *Normativa específica de la Unió Europea.*

En tot cas, i sempre que no deixen àmbits o marges d'apreciació als estats membres, seran aplicables amb caràcter prevalent al contingut d'esta llei, els reglaments de la Unió Europea que es mencionen a continuació, junt amb les seues futures modificacions i reglaments de desplegament, així com tots els que la Unió puga publicar posteriorment en la matèria:

Reglament (CE) núm. 110/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2008, relatiu a la definició, designació, presentació, etiquetatge i protecció de les indicacions geogràfiques de begudes espirituoses i pel qual es deroga el Reglament (CEE) núm. 1576/89, del Consell.

Reglament (UE) núm. 1151/2012, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de novembre de 2012, sobre els règims de qualitat dels productes agrícoles i alimentaris.

Reglament (UE) núm. 1306/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013, sobre el finançament, gestió i seguiment de la Política Agrícola Comuna, pel qual es deroguen els reglaments (CE) núm. 352/78, (CE) núm. 165/94, (CE) núm. 2799/98, (CE) núm. 814/2000, (CE) núm. 1290/2005 i (CE) núm. 485/2008, del Consell.

Reglament (UE) núm. 1308/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013, pel qual es crea l'organització comuna de mercats agrícoles i pel qual es deroguen els reglaments (CEE) núm. 922/72, (CEE) núm. 234/79, (CE) núm. 1037/2001 i (CE) núm. 1234/2007.

Reglament (UE) núm. 251/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, sobre la definició, designació, presentació, etiquetatge i protecció de les indicacions geogràfiques, dels productes vitivinícoles aromatitzats, i pel qual es deroga el Reglament (CEE) núm. 1601/91, del Consell.

Disposició addicional sexta. *Ús dels termes referits a l'agricultura ecològica en fertilitzants, condicionadors del sòl, nutrients, plaguicides i productes fitosanitaris.*

Els termes que facen referència al mètode de producció ecològica en l'etiquetatge, publicitat, presentació o documents comercials únicament es podran utilitzar en fertilitzants, condicionadors del sòl, nutrients, plaguicides i productes fitosanitaris, quan complisquen els requisits establits en la normativa de la Unió Europea sobre producció ecològica, i en particular, que els productes i substàncies esmentats es troben previstos en els annexos I i II del Reglament (CE) núm. 889/2008, de la Comissió, de 5 de setembre de 2008, pel qual s'establixen disposicions d'aplicació del Reglament (CE) núm. 834/2007, del Consell, sobre producció i etiquetatge dels productes ecològics, respecte a la producció ecològica, l'etiquetatge i el control.

Als efectes del procediment sancionador, continuaran aplicant-se els articles 38.2, 39.2, 39.3, 40.2, 40.3, 40.4 i 42.4 del títol III de la Llei 24/2003, de 10 de juliol, de la Vinya i el Vi, d'acord amb el que disposa el punt 1 de la disposició derogatòria única.

Disposició addicional setètima. *Règim sancionador en matèria de declaracions obligatòries i contractes en el sector de la llet i els productes lactis.*

1. El règim sancionador pels incompliments de la normativa aplicable en matèria de declaracions obligatòries en el sector de la llet i els productes lactis, derivada de

l'article 151 del Reglament (UE) 1308/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013, pel qual es crea l'organització comuna de mercats dels productes agraris i pel qual es deroguen els reglaments (CEE) núm. 922/72, (CEE) núm. 234/79, (CE) núm. 1037/2001 i (CE) núm. 1234/2007, serà l'establert en exposició, excepte en les comunitats autònomes que disposen de règim sancionador específic, en les quals s'aplicarà el règim esmentat.

2. Són infraccions lleus les següents:

a) No presentar les declaracions obligatòries de compres de llet de vaca, ovella i cabra.

b) Presentar declaracions d'entregues de llet crua de vaca, falses, incompletes o inexactes quant al contingut obligatori, segons el que estableix la normativa comunitària i nacional d'aplicació i de desplegament de l'article 151 del Reglament (UE) 1308/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre, per a compradors que no superen la comercialització anual de 150 milions de quilograms de llet crua de vaca.

c) Presentar declaracions d'entregues de llet crua d'ovella o cabra, falses, incompletes o inexactes quant al contingut obligatori, segons el que estableix la normativa comunitària i nacional d'aplicació i de desplegament de l'article 151 del Reglament (UE) 1308/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre, per a compradors que no superen la comercialització anual de 15 milions de quilograms de llet crua d'ovella o cabra.

d) El retard en la presentació de les declaracions obligatòries de llet crua de vaca, ovella i cabra segons el que estableix la normativa comunitària i nacional d'aplicació i de desplegament de l'article 151 del Reglament (UE) 1308/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre. A estos efectes, es considerarà retard la presentació de la declaració en un termini superior als tres dies següents a la finalització del termini legalment establert.

e) No conservar la documentació obligatòria justificativa d'entregues durant el termini reglamentàriament establert.

f) La falta d'atenció als requeriments formulats per l'administració competent.

g) En llet de vaca, no acreditar documentalment l'origen o la destinació de llet crua per a compradors que no arriben a la comercialització anual d'un milió de quilograms de llet crua.

h) En llet d'ovella i cabra, no acreditar documentalment l'origen o la destinació de llet per a compradors que no arriben a la comercialització anual de 100.000 quilograms de llet crua.

3. Són infraccions greus les següents:

a) La comercialització de llet crua de vaca sense acreditar documentalment el seu origen o la seua destinació per a compradors que superen la comercialització anual d'un milió de quilograms de llet crua.

b) La comercialització de llet crua d'ovella i cabra sense acreditar el seu origen o la seua destinació per a compradors que superen la comercialització anual de 100.000 quilograms de llet crua.

c) Presentar declaracions d'entregues de llet crua de vaca, falses, incompletes o inexactes quant al contingut obligatori, segons el que estableix la normativa comunitària i nacional d'aplicació i de desplegament de l'article 151 del Reglament (UE) 1308/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre, per a compradors que superen la comercialització anual de 150 milions de quilograms de llet crua de vaca.

d) Presentar declaracions d'entregues de llet crua d'ovella o cabra, falses, incompletes o inexactes quant al contingut obligatori, segons el que estableix la normativa comunitària i nacional d'aplicació i de desplegament de l'article 151 del Reglament (UE) 1308/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre, per a compradors que superen la comercialització anual de 15 milions de quilograms de llet crua d'ovella o cabra.

e) El retard reiterat en la remissió de les declaracions mensuals. A estos efectes, es considera retard reiterat la presentació de tres o més declaracions amb retard durant un any natural.

f) La resistència, excusa o negativa a les actuacions de l'autoritat competent relatives a la gestió i control de les declaracions que hagen d'efectuar els compradors i productors de llet i productes lactis de vaca, ovella i cabra.

4. Són infraccions molt greus les següents:

- a) La concurrència de dos o més infraccions greus en el mateix any natural.
- b) No estar inscrits en el registre de primers compradors de llet.

5. Les sancions que imposarà l'autoritat competent en el seu àmbit corresponent seran:

- a) Les infraccions lleus seran sancionades amb advertència o multa d'entre 200 i 1.000 euros.
- b) Les infraccions greus seran sancionades amb multa entre 1.001 i 6.000 euros.
- c) Les infraccions molt greus seran sancionades amb multa entre 6.001 i 10.000 euros.

6. L'incompliment del deure d'informació en l'àmbit dels contractes lactis, establert en l'article 16.1 del Reial Decret 1363/2012, tant per absència de comunicació com per falsedat, insuficiència o inexactitud, així com per retard, s'equipararà, als efectes d'infracció, a l'absència, o falsedat, o retard, respectivament, previstos per a la presentació de les declaracions obligatòries, i serà, d'aplicació als efectes sancionadors, els mateixos criteris per a la gradació de gravetat que els establerts en els punts 2 a 4 anteriors.

7. L'incompliment del que estableix l'article 11.2 del Reial Decret 1363/2012 en relació a l'oferta obligatòria de contracte, tant per absència d'esta com per haver sigut presentada al productor en un termini diferent de l'establert en la norma com per insuficiència del contingut mínim establert, s'equipararà, als efectes d'infracció, a l'absència de la presentació de les declaracions obligatòries, i serà d'aplicació, als efectes sancionadors, els mateixos criteris per a la gradació de gravetat que els establerts en els punts 2 a 4 anteriors.

Disposició transitòria primera. Adaptació de les entitats de gestió.

Els consells reguladors que es creen com a corporacions de dret públic en esta llei hauran de remetre la proposta dels seus estatuts al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei. Per a estos consells reguladors no és d'aplicació la lletra b) de l'article 17.

Disposició transitòria segona. Termini per a l'exercici de les competències de control oficial.

En el termini de dotze mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, serà de plena aplicació el model establert en el capítol IV d'esta llei. Durant eixe temps es mantindrà el règim de control, amb participació dels actuals consells reguladors.

Disposició transitòria tercera. Mètode de càlcul de valor del producte.

Fins que no es produísca el desplegament reglamentari que regule un mètode de càlcul del valor de la mercaderia afectada en un procediment sancionador, serà aplicable el mètode de càlcul establert en l'article 120 del Reglament de la Llei 25/1970, d'Estatut de la Vinya, del Vi i dels Alcohols, aprovat pel Decret 835/1972, de 23 de març.

Disposició transitòria quarta. *Actuacions prèvies.*

En allò no regulat per esta llei, i fins que no es promulguen les normes reglamentàries sobre presa i anàlisi de mostres i sobre actuacions prèvies a la iniciació de procediments sancionadors, en esta matèria, serà aplicable, a estos exclusius efectes, el Reial Decret 1945/1983, de 22 de juny, pel qual es regulen les infraccions i sancions en matèria de defensa del consumidor i de la protecció agroalimentària.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa esta llei, i, en particular, els articles 2.2.f), 3 i 9 del títol I; el títol II; els articles 38.2, 39.2, 39.3, 40.2, 40.3, 40.4 i 42.4 del títol III, així com les disposicions addicionals tercera, quinta, sexta, octava i novena de la Llei 24/2003, de 10 de juliol, de la Vinya i del Vi. Els articles del títol III esmentats es podran continuar aplicant per a les comunitats autònomes que no hagen desplegat la matèria regulada en estos articles.

Així mateix, queden derogats els preceptes de la Llei 25/1970, de 2 de desembre, d'Estatut de la Vinya, del Vi i dels Alcohols, declarats vigents per la disposició derogatòria única de la Llei 24/2003, de 10 de juliol, que contenen normes relatives als consells reguladors dels productes agraris i alimentaris, amb denominació d'origen, diferents del vi, del vinagre de vi, dels vins aromatitzats, del brandi, del most i de la resta de productes derivats del raïm.

2. Es deroga el Decret 835/1972, de 23 de març, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 25/1970, de 2 de desembre.

3. Es deroga el Reial Decret 2004/1979, de 13 de juliol, pel qual es regula la constitució dels consells reguladors de les denominacions d'origen i el Consell General de l'Institut Nacional de Denominacions d'Origen.

4. Queda derogat el Reial Decret 1573/1985, d'1 d'agost, pel qual es regulen les denominacions genèriques i específiques de productes alimentaris.

5. Queda derogat el Reial Decret 157/1988, de 22 de febrer, pel qual s'estableix la normativa a què s'han d'ajustar les denominacions d'origen i les denominacions d'origen qualificades de vins, i els reglaments respectius.

6. Queda derogat el Reial Decret 728/1988, de 8 de juliol, pel qual s'estableix la normativa a què s'han d'ajustar les denominacions d'origen específiques i genèriques de productes agroalimentaris no vínic.

Disposició final primera. *Modificació de l'article 23 i de les disposicions addicional primera i final tercera de la Llei 12/2013, de 2 d'agost, de mesures per a millorar el funcionament de la cadena alimentària.*

U. S'afig l'apartat següent a l'article 23 de la llei:

«6. Les infraccions molt greus prescriuran al cap de tres anys; les greus, als dos anys, i les lleus, a l'any. El terme de la prescripció es computarà des del dia en què s'haja comés la infracció o, en el cas d'infraccions continuades, des del que hagen cessat.»

Dos. L'apartat 5 de la disposició addicional primera queda redactat de la manera següent:

«5. Els fins generals de l'Agència seran:

a) La gestió dels sistemes d'informació i el control dels mercats oleícoles, lactis i la d'aquells altres que es determinen reglamentàriament.

b) Desplegar les funcions que reglamentàriament es determinen de control oficial abans de la comercialització de les denominacions d'origen protegides i de les indicacions geogràfiques protegides, l'àmbit territorial de les quals s'estenga a més d'una comunitat autònoma.

c) El control del compliment del que disposa la Llei 12/2013, de 2 d'agost, de mesures per a millorar el funcionament de la cadena alimentària.»

Tres. S'afig una nova lletra j) a l'apartat 6 de la disposició addicional primera:

«j) Establir i desplegar el règim del control oficial dels operadors acollits a denominacions d'origen protegides o a indicacions geogràfiques protegides els àmbits territorials de les quals s'estenguen a més d'una comunitat autònoma, i el de les seues respectives entitats de gestió; iniciar i instruir, d'acord amb el seu propi règim, els procediments sancionadors pels incompliments de la Llei 6/2015, de 12 de maig, de Denominacions d'Origen i Indicacions Geogràfiques Protegides d'Ambit Territorial Supraautonòmic, i formular a les autoritats competents les propostes de resolució que corresponguen.»

Quatre. S'afig un nou apartat 15 a la disposició addicional primera:

«15. Taxa per les actuacions d'inspecció realitzades per l'Agència d'Informació i Control Alimentaris.

a) Establiment. Es crea la taxa per les actuacions d'inspecció i control oficial que haja de realitzar l'Agència d'Informació i Control Alimentaris en compliment de la Llei 6/2015, de 12 de maig, de Denominacions d'Origen i Indicacions Geogràfiques Protegides d'Ambit Territorial Supraautonòmic, que es regirà pel que disposa esta llei i per les altres fonts normatives que estableix l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxa i Preus Públics.

b) Fet imposable. Constituïxen el fet imposable d'esta taxa les actuacions d'inspecció i control oficial realitzades per l'Agència en compliment del que disposa la Llei 6/2015, de 12 de maig, de Denominacions d'Origen i Indicacions Geogràfiques Protegides d'Ambit Territorial Supraautonòmic.

c) Subjectes passius. Seran subjectes passius tota persona física o jurídica que estiga obligada a sotmetre's a les actuacions de control oficial que desenrotlle l'Agència en compliment de la Llei 6/2015, de 12 de maig, de Denominacions d'Origen i Indicacions Geogràfiques Protegides d'Ambit Territorial Supraautonòmic, incloent-hi productors, agents operadors, entitats de gestió o aquelles altres que realitzen activitats relatives a la qualitat diferenciada regulada per la llei esmentada, ja tinguen personalitat jurídica pròpia o no, així com les persones físiques o jurídiques a les quals es referix l'apartat 4 de l'article 35 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

d) Meritació. La meritació de la taxa es produirà quan els servicis d'inspecció de l'Agència redacten l'acta de les inspeccions.

e) Base imposable. La base imposable de la taxa es calcularà basant-se en el valor de les vendes, exclosos els impostos indirectes, dels productes o servicis objecte de control, fetes l'any natural previ al d'inici de la inspecció.

f) Quantia de la taxa. La quantia de la taxa es calcularà aplicant a la base imposable un tipus del 0,15 per cent. En el cas dels productors, agents, operadors i la resta d'entitats subjectes a actuacions d'inspecció, la quantia no podrà, en cap cas, ser inferior a 50 euros sense que excedisca els 1.500 euros. En les entitats de gestió, la quantia de la taxa tindrà una quota fixa de 1.200 euros per cada inspecció.

g) Gestió i liquidació. L'Agència liquidarà la taxa, l'orde de pagament de la qual es notificarà al subjecte passiu perquè l'ingrés es faça en els terminis establits en l'apartat 2 de l'article 62 de la Llei General Tributària. A falta d'això, es procedirà a la recaptació executiva, en els termes que estableix el Reglament General de Recaptació. Reglamentàriament s'establirà la gestió de la taxa.

h) Afectació pressupostària. L'import del que es recapte per esta taxa constituïx un recurs propi de l'Agència i s'ingressarà en el seu pressupost.»

Cinc. S'afig el paràgraf següent a la disposició final tercera. Títols competencials:

«Constituïxen legislació en matèria d'hisenda general dictada a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, el que disposa la disposició addicional primera, apartat 15.f), de la Llei 12/2013, de 2 d'agost, de mesures per a millorar el funcionament de la cadena alimentària.»

Disposició final segona. *Títols competencials.*

1. Esta llei s'aplica en l'àmbit de competències de l'Administració General de l'Estat en els termes de l'article 1, a excepció del que disposen els apartats següents.

2. Constituïxen legislació bàsica en matèria de bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, dictada a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució, els articles 11 i 13.6, i les disposicions addicionals segona i tercera.

3. Constituïxen legislació en matèria de propietat intel·lectual i industrial dictada a l'empara del que disposa l'article 149.1.9a de la Constitució, els articles 2.b), 13.5, 13.7 i 32.1.h).

Disposició final tercera. *Facultat de desplegament.*

S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguen necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'esta llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor als vint dies de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 12 de maig de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY